

OBSAH:

Předmluva k českému vydání	3
--------------------------------------	---

Úvod.

1. Veřejný zájem o výchovu	7
2. Výchova jako odborná služba	7
3. Vztah mezi odborným úsudkem a veřejným míněním	8
4. Diskuse o mravní výchově ilustruje mylné názory laické	8
5. Základní význam mravních zásad ve výchově	9

I. Mravní úkol školy.

1. Mravní ideje a ideje o mravnosti	10
2. Mravní výchova a přísné mravní vyučování	10

II. Mravní výcvik školním prostředím.

1. Jednotnost sociální etiky a školní etiky	12
2. Úzké a formální vyučování občanství	12
3. Školní život má cvičiti pro rozličné sociální vztahy	13
4. Má cvičiti pro vedení sebe samého i pro vůdcovství	13
5. Mimo společnost nelze schopnosti harmonicky vyvíjeti	13
6. Školní činnost má býti obdobou sociálního života	14
7. Morální výcvik ve školách má nápravné a formalistické tendence	15

III. Mravní výcvik, plynoucí z vyučovacích metod.

1. Aktivní služba sociální na rozdíl od pasivního individuálního vnímání	17
2. Positivní vštěpování individuálních motivů a měřítek	18
3. Zlo závodění o vnější pořadí	18
4. Morální ztráta, plynoucí ze vzdáleného úspěchu, kladeného za cíl	19
5. Cena aktivních a sociálních způsobů vyučování	19

IV. Sociální povaha učebné osnovy.

1. Povaha učebné osnovy má vliv na chování ve škole 21
2. Školní studium slouží k uvědomění si sociální situace 21
3. Školní předměty jako pouhá období jednotného sociálního života 21
4. Význam těchto předmětů jest ovládán úvahami sociálními 22
5. Geografie jedná o jevišti sociálního dění 22
6. Rozdílné její formy představují abstraktní rozšiřování tohoto jeviště 23
7. Dějepis slouží k tomu, aby vykládal přítomné sociální vztahy 23
8. Představuje typická období sociálního vývoje . . . 24
9. Poskytuje protikladů a proto i perspektivy 24
10. Učí metodám sociálního rozvoje 24
11. Neúspěch určitých metod vyučování dějepisu . . . 24
12. Matematika slouží účelům sociálním 25
13. Sociální povaha obchodní aritmetiky 25
14. Souhrn: Morální trojice školní 26

V. Mravní výchova s hledišť psychologického.

1. Chování jako způsob individuálního jednání . . . 27
2. Vrozené instinkty a impulsy jsou zdrojem chování 27
3. Mravní ideály musí se uskutečňovati v osobách . . 28
4. Charakter a systém hybných sil 28
5. Síla jako nezbytná složka charakteru 29
6. Důležitost rozumového úsudku neboli zdravý rozum 30
7. Způsobilost k jemnému vycitování 31
8. Souhrn: Etická měřítko, jimiž lze školu zkoušeti . 31
9. Závěr: Praktičnost mravních zásad 31